

SKAUTSKÁ SYMBOLIKA

RS

Znak Junáka
svazu skautů a skautek ČR

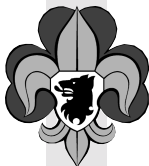
Logotyp Junáka

Znak Lesních škol

Znak Lesních kurzů

Dostáváte do ruky knížečku, která je základním průvodcem symboly používanými při naší činnosti. Vydáváme ji jak proto, aby měli všichni možnost poznat význam a historii jednotlivých symbolů, tak proto, abychom sjednotili jejich podobu a používání. Mnohé z nich znáte ze skautského kroje, kde jsou ovšem upraveny do podoby kovového odznaku či nášivky, jejich vyobrazení naleznete v doplňcích krojového řádu. Zde uvedené vyobrazení jsou určena pro tisk či elektronickou prezentaci. Přesná určení barev, elektronické formáty a množství dalších doplňků najdete na CD-ROM, které obdrží všechna skautská střediska, okresy a kraje.

Tuto publikaci věnujeme bratrovi Janu Čákovi jako poděkování za jeho průkopnickou knihu Junácká symbolika.

*Tiskové a distribuční centrum
Junáka*

SYMBOLY ČESKÉ REPUBLIKY

Za státní symboly považujeme:

- státní znak (malý a velký)
- státní vlajku
- vlajku prezidenta republiky
- státní pečeť
- státní hymnu

Užívání těchto symbolů stanoví zákon č. 352 ze dne 18. září 2001.

Co je symbol: symbol je obrazové vyjádření abstraktního, těžko popsatelného pojmu, kterému podobenství dává srozumitelnou tvář (např. kruh = věčnost, sova = moudrost, pes = věrnost, kotva = naděje, ...). Svoji symboliku mohou mít též barvy (modrá = dobro, mír, voda; zelená = naděje, bílá = čistota, nevinnost; černá = smutek, ...); nebo rostliny (lípa = měkkost a pohostinnost; dub = pevnost; čtyřlístek = štěstí; růže = láska, ...).

Co je znak: z historického hlediska totéž co erb – trvalé znamení hodnosti, moci nebo práva osob, rodů a zemí, později i měst a různých společenství. Vyvinul se ve dvanáctém století jako poznávací znamení šlechticů. Nauka o znacích je heraldika a má přísná pravidla. Od znaků se odvodily pečeti, prapory, řádové odznaky apod. Znak je přesně popsán, včetně barevného provedení.

Co je odznak: stejné znamení, ale na rozdíl od znaku již nejsme tak vázáni heraldickými pravidly, přesto se i u odznaků řídíme výtvarným citem.

STÁTNI ZNAK

Přemyslovci – původní český panovnický rod používal tzv. „plaménkovou svatováclavskou orlici“ (doklady o tom pochází až z konce 12. století u Přemysla Otakara I.). Heraldicky se rozlišuje orlice s jednou hlavou, na rozdíl od orla, který je dvouhlavý (orla mělo ve znaku Rakousko-Uhersko a dnes třeba Rusko). Lev se začal používat jako symbol dědičného království. Roku 1204 byl znak polepšen – lvu přibyl druhý ocas. Dvouocasý lev byl pravděpodobně poprvé použit na pečetích královny Přemysla (pozdějšího Přemysla Otakara II.). Od té doby se stal „český lev“ symbolem zemí koruny české. Moravská orlice se poprvé objevila na znaku Znojma z roku 1272 a slezská orlice byla odvozena z erbu vratislavského knížectví za dob panování Jiřího z Poděbrad. Všechny tyto znaky (vč. znaku Slovenska) s určitými výtvarnými úpravami jako historické znaky převzalo Československo po svém vzniku v roce 1918. V roce 1960 došlo k necitlivé úpravě státního znaku za cenu vážných heraldických chyb. Do původní podoby byly znaky Čech, Moravy a Slezska vráceny po pádu komunismu v roce 1989 a v lednu 1993 je převzala nově vzniklá Česká republika.

Na **malém státním znaku** je stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou korunou a zbrojí (drápy a jazykem). Je umístěn na červeném poli uvnitř tzv. „gotického“ štítu (s malým hrotem dole).

Velký státní znak tvoří čtvrcený „francouzský“ štít, kde na prvním a čtvrtém červeném poli je český lev, ve druhém, modrém poli je moravská stříbrno-červená šachovaná orlice se zlatou korunou a zbrojí a ve třetím, zlatém poli je slezská černá korunovaná orlice s červenou zbrojí a stříbrným perizoniem (pružinou – půlměsícem) přes hrud a křídla. Pro reprodukci barevným tiskem se místo stříbra a zlata (kovů) používá bílá a žlutá barva.

Zásady používání státních znaků:

- státní znaky mohou používat i jednotliví občané a jejich sdružení, vždy však vhodným a důstojným způsobem,
- použité státní znaky musí odpovídat příslušnému zákonu jak v barevném, tak grafickém provedení,
- státní znak použitý k dekoraci prostoru se umístí na nejčestnější místo, tedy výše nebo nejmíce vlevo z hlediska diváka. Pokud je v blízkosti (na jedné stěně) použit i jiný znak, nesmí být státní znak menší.

STÁTNÍ VLAJKA

Státní vlajku převzala Česká republika při svém vzniku 1. ledna 1993 po předcházejícím Československu. Po vyhlášení Československa v říjnu 1918 byla vysáána soutěž na znak a vlajku nového státu. Zvláštní komise vybírala z desítek návrhů a jejich úprav, a až po roce a půl, 30. března 1920 byla schválena vlajka, kterou používáme dodnes. Jejím autorem byl Jaroslav Kurza (nikoli Jaroslav Jareš, jak se často mylně uvádělo a ještě uvádí).

Česká státní vlajka má **vždy poměr stran 3:2 a modrý klín vždy sahá do poloviny délky** vlajky. Barvy bílá a červená pocházejí z českého znaku, modrá barva ze znaku moravského.

Státní vlajce přísluší patřičná úcta a její používání má řadu předepsaných pravidel jak ze zákona, tak z tradičních zvyklostí.

Používání státní vlajky ze zákona (výběr):

- státní vlajku vyvěšují oprávněné osoby na budovách, kde sídlí státní úřady (např. Poslanecká sněmovna, Senát, prezident, vláda, soudy, ministerstva a jiné správní úřady, ozbrojené síly a bezpečnostní sbory, státní banka, školy a školská zařízení, aj.) při státních svátcích a jiných příležitostech státního nebo místního významu (ve zvláštních případech i trvale),
- ostatní fyzické a právnické osoby a organizační složky státu mohou užít státní vlajku vhodným a důstojným způsobem kdykoliv.

Zákonná pravidla:

- při vodorovném umístění na stěně budovy směřuje modrý klín při čelním pohledu vpravo, bílá barva je vždy nahore,
- při svislém umístění na stěnu budovy je při čelném pohledu bílá vlevo a modrý klín směřuje „špičkou“ dolů,
- státní vlajka nesmí být použita k zahalení pomníku či desky, které mají být odhaleny,
- na vlajkové žerdi nesmí být umístěny žádné ozdoby, ani další vlajka,
- státní vlajka se vztyčuje a snímá bez přerušování a při nasazování a snímání se nesmí dotýkat země,
- na státní vlajce nesmí být žádný text, vyobrazení, stuhy, znak nebo odznak, kytice, smuteční závoj a nesmí se svazovat do růžice,
- státní vlajka nesmí být používána v poškozeném nebo znečištěném stavu. Značně poškozená vlajka se slavnostně spálí, nebo předá do muzea.

Další zásady správného používání:

- na stožár se státní vlajkou se již nesmí vztyčit žádná jiná vlajka (u vlajkových stožárů vodních skautů jí jediné náleží samostatné ráhno),
- státní vlajka se nesmí použít jako součást dekorace (k tomu slouží prapory),
- pokud se vyvěšují kromě státní vlajky vlajky další, musí být státní vlajka vždy na nejčestnějším místě – tj. první vlevo z hlediska diváka.

Zvyklostní pravidla používaná v Junáku:

- stožár pro státní vlajku se vztyčuje buď ve středu táborového „ná-městíčka“, nebo na jiném čestném místě (např. poblíž stanu vůdce),
- při vztyčování a snímání vlajky stojíme v pozoru a zdravíme čelem k vlajce,
- státní vlajka na táborech a jiných akcích se vztyčuje na stožár jen pomocí lanka, za zpěvu státní nebo junácké hymny. Vztyčuje se rychle, na vrcholu je vždy před odzpíváním hymny, a spouští se pomalu, tak aby byla dole zároveň s posledními slovy hymny,

Nošení praporů (skautských vlajek)

- státní vlajku obvykle přináší ke stožáru vlajková četa, většinou ve čtveřici, v úrovni ramen, modrý klín vpředu a bílá vlevo ve směru chůze,
- státní vlajka se vztýčuje ráno po východu slunce a snímá se před západem slunce. Pokud se výjimečně snímá později – nesmí být osvětlena,
- vyvěšují-li se vlajky na různě vysoké stožáry, státní bude na nejvyšším,
- státní vlajka je uložena zpravidla ve vůdcově stanu, nebo na jiném čestném místě, nikdy ne přímo na zemi,
- na skautských akcích s vlajkoslávou se nese na prvním místě samostatně státní vlajka, pak vlajky světových ústředí, vlajka Junáka, dále vlajky historické, a nakonec vlajka středisková (či jiné nižší jednotky),
- vlajky mají být alespoň přibližně stejné velikosti, v žádném případě nesmí být státní vlajka menší než kterákoliv z ostatních,
- v průvodu nese praporečník státní vlajku vždy samostatně, nese ji vždy před sebou, nikdy nepokládá žerď přes rameno. Přes rameno se mohou pokládat žerď ostatních vlajek (mimo státních vlajek jiných států), např. střediskových a oddílových.
- při smutku se vlajka vztýčí až k vrcholu stožáru a pak se pomalu sníží asi o tři výšky vlajky.

SKAUTSKÉ SYMBOLY A ZNAKY

Za skautské symboly mimo jiné považujeme:

- znaky WOSM, WAGGGS a ISGF
- znak a logo Junáka
- znak vlčat, světlušek, RS, vodních skautů
- znak Lesních škol a lesních kurzů
- vlajky Junáka – celé organizace, střediska, oddílu a družiny

ZNAKY WOSM, WAGGGS A ISGF

Skupina lidí, kteří vyznávají stejné hodnoty a mají na určité věci stejný názor, se většinou sdruží do nějaké organizace. Sdružování začíná již v mládí, například tehdy, když si parta začne říkat klub – třeba po vzoru Rychlých šípů. Pocit sounáležitosti takových sebemenších a neformálních skupin právě umocňují symboly – znak, kroj, pozdrav či jiná znamení, podle kterých se poznávají mezi sebou i před širší veřejností. Zakladatel skautingu, Lord Baden-Powell tuto skutečnost neopomenul a naopak ji využil jako velmi výrazný jednotící prvek. Nejdříve vybral pro skauty lilii a o něco později pro skautky trojlístek.

Traduje se, že si lilii vypůjčil z větrné růžice některých starých map, aby skautům určovala správný směr při jejich putování po skautské stezce. Lilie jako znak je však ještě mnohem starší, heraldickou lilii mají ve znaku mnohé šlechtické rody a odvozeně i řada měst atd. Navíc

se časem stala lilie i symbolem čistoty, což je výzvou právě pro nás – skauty. Je třeba umět rozlišit, která lilie je heraldická a která skautská, a leckdy to není jednoduché.

Naprostá většina národních skautských organizací sice používá jako jednotící prvek právě lilii, ale většinou nestejněho provedení a navíc ji doplňují dalším symbolem, který je pak jednoznačným pro tu kterou zemi.

První lilie, kterou B-P představil skautům a začali ji používat angličtí skauti, byla jednoduchá lilie doplněná stuhou s heslem BE PREPARED (buď připraven). Ze stuhu dolu ještě navíc visí tenký provázek (u kového odznaku drátek) s uzlíkem. Později byla lilie doplněna v postranních lístcích dvěma pěticípými hvězdami (v součtu 10 cípů = 10 bodů skautského zákona) a v prostředním listu kompasovou střílkou.

Dnes má **světová skautská organizace WOSM** ve znaku stříbrnou lilii s hvězdami a střílkou. Stuhu s heslem nahradil kruh z lana, zakončený ambulančním uzlem. Podklad je modrofialový. Modrofialová barva vyjadřuje barvu planety Země a lano obtáčeující lilii vyjadřuje spojení všech skautů světa při řešení problémů naší planety.

Skautky dostaly do vínku trojlístek („jetelíček“) – jako pradávňý symbol štěstí a lásky k bližnímu. Ve spodní části jako by vyrůstal z plamenů (oheň – symbol víry a lásky k lidem [Prométheus]), a tak jako lilie i trojlístek měl v bočních listech pěticípé hvězdičky a uprostřed kompasovou střílku.

Světová asociace skautek – WAGGGS má ve znaku trojlístek s hvězdami a kompasovou střílkou, ale plameny nahradil opět kruh z lana se stejnou symbolikou jako u WOSM. Znak je oranžový na modrém podkladě. Barvy znamenají zlaté slunce na obloze, které svítí na všechny děti světa, a také dobro, které má být každý den vykonáno. Tři listy značí totéž co listy lilie.

Znak světové organizace dospělých skautů a skautek (oldskautů) – ISGF zcela logicky sdružuje znaky skautů a skautek – tedy lilii a trojlístek. Barevné provedení však není odvozeno od předešlých dvou světových znaků: lilie je červená, trojlístek a hvězdy bílé.

ZNAK A LOGO JUNÁKA

... skauting pro život

Naši první skauti používali jako svůj symbol štítek s hlavou chodského psa, který jim nakreslil Mikoláš Aleš, a to ještě dříve, než byl založen první samostatný spolek na našem území Junák – český skaut. Na tomto štítku bylo umístěno i heslo BUĎ PŘIPRAVEN.

Po vzniku samostatného Československa a zároveň v době, kdy se skauting začal prosazovat jako mezinárodní hnutí, přijali českoslovenští skauti lilii, ale štítku s hlavou psa se nevzdali, a tak jej umístili na střed „univerzální“ nebo jinak nazývané „všeskautské“ lilie. Aby náš znak nebyl přeplněn symbolikou, nejsou na něm hvězdičky ani kompasová střelka.

Tři listy lilie mají svoji symboliku, která se dá vyložit několika způsoby:

– prostřední list je právě onou kompasovou střílkou ukazující správný směr (neobcházíme překážky a problémy, ale překonáváme je) a postraní listy nás varují, že pokud se odkloníme od správného směru, nikdy nedojdeme k cíli,

– tři listy lilie jsou tři body skautského slibu,

– tři listy znázorňují tři věkové kategorie: vlče – skaut – rover.

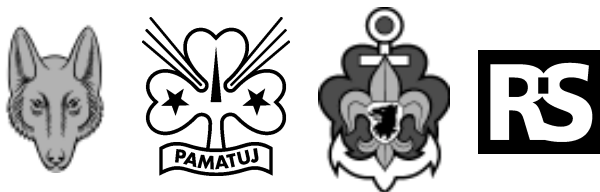
Za oněch více jak 80 let se česká skautská lilie měnila jen tvarově (až na krátkou epizodu z druhé poloviny roku 1947, kdy byla snaha zavést nový znak – lilii s malým státním znakem (lvem) uprostřed). Skautky od počátku nosily také jen lilii jako skauti, ale od roku 1935 si ji začaly podkládat filcovým trojlístkem – a tak je tomu dodnes.

Znak Junáka tvoří lilie se štítkem s psí hlavou, která je od roku 1992 doplněna trojlístkem na důkaz, že máme v jedné organizaci skauty i skautky.

Je třeba si také uvědomit, že slibový odznak a znak Junáka není jedno a totéž, ač jsou téměř shodné. Liší se právě jen použitím. Tištěný znak Junáka je barevný: zlatá lilie, bílý štítek, černá hlava psa a modrý trojlístek. Slibový odznak je kovový, a proto je v barvě žlutého kovu, štítek není bílý, pouze hlava psa je vybarvena černě.

Znak Junáka doplňuje od roku 2000 **moderní logo**, které je především určeno pro prezentaci Junáka vůči veřejnosti. Používá se většinou se sloganem Junáka „... skauting pro život“

ZNAK VLČAT, SVĚTLUŠEK, VODNÍCH SKAUTŮ, RS

Znak vlčat

Znak vlčat je mladší než znak skautů, protože vlčata začala skautovat později. Jejich program je spjat s Kiplingovými Knihami džunglí, a tak není divu, že jako symbol byla vybrána hlava vlčka, a to jak u nás, tak i v mnoha jiných zemích.

Znakem vlčat je obecně hlava přímo hledícího vlka. Ve slibovém odznaku vlčat je tato hlava umístěna do oválu. Při barevném provedení je hlava vlčka šedá na žlutém podkladě (barva vlčat).

Znak světlušek

Vývoj znaku světlušek je v celosvětovém měřítku mnohem složitější. V Anglii se nejmladším skautkám zpočátku říkalo „růžová poupata“, ale později se zavedlo označení „brownies“ (skřítci, šotci). Dnes se této věkové kategorii říká v různých zemích různě. Často je jejich název

„skřítkové“, ale též se objevují různí ptáčci, včelky, berušky, pavoučci, žáby, květiny, víly aj. I u nás jsme měli zpočátku „šotky“, ale ještě před 2. světovou válkou dostaly pojmenování „světlušky“ – podle slavné Karafiátovy knížky Broučci. Je to označení originální – jinde ve světě se nepoužívá. Symbolicky mají světlušky svítit svým světylkem dobra a radosti všem lidem dobré vůle.

Naše světlušky mají na slibovém odznaku trojlístek „jetelíček“ se dvěma hvězdičkami, kompasovou střelkou vyrůstající ze stuhy s heslem „PAMATUJ“ a šesti světelnými paprsky dobra.

Znak vodních skautů

Znak vodních skautů je neodmyslitelně spjat s prvky vodáctví. Do devadesátých let byl tvořen spojením kotvy a lilie doplněné stužkou s heslem „Buď připraven“. Dnešní podoba znaku se obešla bez stužky, ale je doplněna lanem, které zároveň tvoří trojlístek skautek. Množství symbolů (lilie, trojlístek, kotva, lano) umístěných ve vrstvách vysloužilo znaku přezdívku „sendvič“. V barevném provedení je kotva stříbrná a obeprnutý trojlístek modrý.

Roveři a rangers

Roveři (rover = poutník) a rangers – dospívající věková kategorie používá několik symbolů: – roverskou (poutnickou) hůl s vidlicovým rozvětvením nahoře ve tvaru Y, 145 cm dlouhou,

– heraldický znak – erb waleských princů: tři pštrosí (supí) péra s heslem ICH DIEN (SLOUŽÍM), který původně používal český král Jan Lucemburský. Princové z Walesu toto znamení dosud používají, a proto přijali heslo SLOUŽÍM i angličtí roveři a po nich roveři na celém světě,

– iniciály RS – versálky písma typu „grotesk“, buď v kovovém provedení, nebo jako nášivka – stříbrná písmena na tmavočerveném podkladě,

– barvu některých krojových prvků, např. barvu šňůrky na píšťalku a baretu. Roverská barva je uváděna jako tmavá červeň – odstín bobule hlohu, symbolizující vyzrálý plod – vyspělého skauta.

ZNAK LESNÍCH ŠKOL A LESNÍCH KURZŮ

Název **Lesní škola** (a odvozený Lesní kurz) je také čistě československým specifikem, jinde ve světě se nepoužívá. Rovněž označení těchto vzdělávacích středisek nenajdete u žádných jiných skautských organizací.

Traduje se, že znak lesních škol navrhla manželka jejich zakladatele – F. A. Elstnera. Ten jako dominantní kulisu první lesní školy postavil indiánské týpí. Proto se v znaku LŠ objevuje týpí a to hned třikrát. Později se pro nižší stupeň vzdělávání činovníků – Lesní kurzy použil znak s jedním týpí.

První znaky Lesních škol se vyšívaly přímo do cípu šedého šátku. Později se začaly vyrábět jako nášivka. Existuje celá řada provedení jak v grafické předloze, tak hlavně v barevném provedení. Správné barevné označení: červená týpí s modrými vchody a dvěma šikmými pruhy na každé straně, modrá je také dolní polovina vnitřního kruhu; podklad pod bočními týpí je žlutý, právě tak jako tyče a celý vnější kruh; obloha neboli podklad horní části je světlemodrý.

Znak Lesních kurzů je stejný, ale pouze s jedním týpí. Rovněž použité barvy jsou stejné.

Tyto znaky se jako nášivky nosí pouze na šátku. Každá LŠ nebo LK (vzdělávací akce) má však právo na vlastní znak, který jako nášivku nosí na pravém rukávu krojové košile. Tato označení se od sebe liší, ale měla by být dodržována zásada, že by na nich měly být tři (jedno) týpí. Kovový odznak se třemi týpí, který se nosí na středu levé kapsy, je odznakem instruktorů (absolventů instruktorské LŠ).

VLAJKY JUNÁKA – CELÉ ORGANIZACE, STŘEDISKA, ODDÍLU A DRUŽINY

Vlajka je dalším ze symbolů řady organizací. Mezinárodní skautské vlajky jsou na obou stranách stejné a nesou znaky svých organizací. Prošli svým vývojem a současná vlajka WOSM nese na fialovém podkladě bílou lilii, vlajka WAGGGS má na modrém podkladě při levém horním rohu oranžový trojlístek a v dolním pravém rohu tři oranžové a tři bílé čtverce. Vlajka ISGF nese znak ISGF v modrém poli.

V naší organizaci rozeznáváme několik typů vlajek:

- vlajku Junáka
- vlajky střediskové
- vlajky oddílové
- vlajky družinové
- vlajky dalších organizačních jednotek

Obecně k vlajkám:

- vlajky jsou obdélníkové (mimo vlajek družinových) a to s poměrem stran 3:2,
- líc vlajky je ta strana, která je na pravé straně, je-li nesena v průvodu, čili, když se na ni díváme ze strany je žerď na straně pravé,
- při návrhu nové vlajky nespěchejte. Vždy se poradte s výtvarníkem a heraldikem, a to hlavně pro použití prvků na lícní straně i barev. Jako rubovou stranu je doporučeno použít rozkres vlajky Junáka,
- používání skautských vlajek není předepsáno, pouze doporučeno. Při výrobě nové vlajky se doporučuje použít nový rozkres vycházející z vlajky „ústřední“. Používat se však mohou vlajky starší a historické. Naopak při vhodných příležitostech, oslavách a hlavně při vlajkoslávách – průvodech, doporučujeme použít všechny vlajky, které středisko či oddíl vlastní. V průvodu se vždy nese jako první samostatně vlajka státní, pak teprve skautské podle výše organizační úrovně. Před jednotlivými středisky či oddíly se nesou na čestném místě vlajky historické v samostatném bloku.

Vlajka Junáka

Zelený podklad s červeno-modro-bílým lemováním, znakem Junáka a modrou stuhou (ve vyobrazení rub vlajky)

Vlajka Junáka má rozměr 150 x 100 cm. Na zeleném podkladě nese znak Junáka, nad ním nápis JUNÁK a pod ním stuhu s nápisem SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČESKÉ REPUBLIKY na rubu a BUĎ PŘIPRAVEN na líci. Tato vlajka existuje ve dvojitě provedení:

1. vyšívaná (těžká varianta) – v jediném exempláři
 2. tištěná (lehká varianta), jen s rubovou stranou, ve třech kusech
- Její rozkres a popis určuje příloha Junák hlásí č. 6 a 7 z roku 2000.

Vlajky středisek, pokud jsou vyráběny v současné době, mají mít stejný rozkres, jako má rub vlajky Junáka – se stuhou BUĎ PŘIPRAVEN. Její rozměr je 90 x 60 cm. Lící strana je pro každé středisko různá. Doporučuje se zvolit znak města (pozor – podle zákona je potřeba požádat městský úřad o souhlas), číslo a sídlo střediska. Místo znaku města je možné použít znak střediska, pokud takový má. Měl by však být heraldicky hodnotný a je třeba se poradit s odborníkem. Mnohé podrobnosti lze najít v příručce bratra Jana Čáky Junácká symbolika, kde sice některé pasáže již nejsou platné, ale mnohé zůstává beze změn. Střediskové vlajky mohou mít na svém lemování „plaménky“ v národních barvách, tak jako je tomu u vlajky Junáka.

Vlajky oddílů mají stejný rozměr jako vlajky střediskové a rovněž rubovou stranu. Plaménky se však již nepoužívají, místo nich je vlajka lemována pruhem v barvě lilie. Též se upřednostňuje znak oddílu před znakem městským.

Vlajky středisek a oddílů

*U střediskových vlajek se doporučuje znak města,
u oddílových znak oddílů
(ve vyobrazení líc vlajky)*

Vlajky družinové mají rozměr 42 x 28 cm ve tvaru gotického štítu. Většinou se na vlajce družiny objeví její totemový symbol – zvíře, pták nebo květina. Pokud jde o zvíře či ptáka, směřuje hlava vždy k žerdí. Doporučuje se použít obraz celého symbolu. Od „totemového“ zvířete nebo rostliny se potom odvozuje nášivka oddílu či družiny na kroj, ale již pouze hlava nebo květ.

Vlajky družin

*Preferujeme vyobrazení totemového znaku v plochách (barvách i tvarech) realisticky
(ve vyobrazení líc vlajky)*

Vlajky dalších jednotek Junáka. V současné době používají vlajky i další skupiny – například Lesní školy, Lesní kurzy, Svojsíkův oddíl atp. Obecně lze doporučit jen to, že by i tyto vlajky měly vznikat uváženě, vždy po poradě s odborníky. Rozměr by měly mít 90 x 60 cm nebo menší. Rubová strana by měla být shodná s vlajkou „ústřední“. Ale striktně to nařízeno není.

Skautská symbolika

Václav Nosek

ilustrace jsou převzaté z knihy Jana Čáky
Junácká symbolika

Vydal

Junák - svaz skautů a skautek ČR
Tiskové a distribuční centrum
Senovážné nám. 24
116 47 Praha 1

jako svou 80. publikaci
Praha, 2001

Grafická úprava a DTP Josef Přečh

Editor Markéta Havlová

Vytiskla tiskárna Gemi, Praha
Náklad 12 500

Vydání první

Tato publikace byla vydána s podporou MŠMT

Znaky Junáka a světových skautských organizací jsou ochrannými známkami registrovanými Úřadem průmyslového vlastnictví. Jejich majitelem a správcem je Junák – svaz skautů a skautek ČR. Použití v rámci organizace se řídí Řádem pro ochranné známky.

© **Junák - svaz skautů a skautek ČR**

Tiskové a distribuční centrum, 2001

ISBN: 80-86109-75-5

Znak světlušek

Znak vlčat

Znak RS

Znak vodních skautů

RS

Junák - svaz skautů a skautek ČR
Tiskové a distribuční centrum, 2001
ISBN: 80-86109-75-5